

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 14020/2022
30.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Зорана Хацића, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгиша Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5915/21 од 03.11.2021. године, у седници одржаној 30.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5915/21 од 03.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5915/21 од 03.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 14292/17 од 21.11.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је тужена обавезана да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица плати износ од 500.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 21.11.2019. године, као дана пресуђења, па до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 109.600,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу који се односи на законску затезну камату на трошкове парничног поступка почев од 21.11.2019. године до дана наступања услова за извршење, као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за ослобађање од обавезе плаћања судских такси.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 5915/21 од 03.11.2021. године, одбио, као неосновану, жалбу тужене и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 14292/17 од 21.11.2019. године, у ставу првом и другом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради потребе разматрања правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете тужиоцу на име претрпљених душевних болова због смрти блиског лица а побијана одлука је донета применом релевантног материјалног права на утврђено чињенично стање. Ревидент у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање што није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 27.09.2017. године, а вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић